

נוג'ביק למערכת

שמה"ת תרס"ג

בגלי 340 (ערב סוכות) ע' 26 ואילך נדפס תוכן התוועדות כ"ק אדמו"ר מהורש"ב בשמחת-תורה תרס"ג – מתוך יומן בנו כ"ק אדמו"ר (מהוריי"צ) נ"ע – כאשר עד עתה היה ידוע רק נוסח מקוצר ממנה שנדפס ביתורת שלום ספר השיחות' ע' 16.

והנה בתוכן הדברים כאשר אדמו"ר מהורש"ב התייחס לאופן הנהגתו עם החסידים כינה עצמו (ע' 29) כ"גבאי" ובהערות המלבה"ד מציין שבעין זה נמצא ביתורת שלום' ע' 7 (מפורים תר"ס): "בחרתי במלאכתי זיין א שול קלאפער" [=להיות שמש הדופק על התריסים וקורא ומעיר לבית-הכנסת] וכן בע' 10 (משמח"ת תרס"א) ובע' 44 (מיי"ט כסלו תרס"ד).

והנה בהשמטה ליתורת שלום' ע' 251 נדפס קטע מהנחת השומעים "מאיזה שנה שמחת תורה" (היינו משנה בלתי ידועה) ובו אנו מוצאים: "והמשיל אי"ע [=את עצמו] וכינה אי"ע בשם גבאי איך שהעולם הי' נצרך לגבאי ומינה אחד והאחד לא רצה" וממשיך לדבר על המנגדים לו שהם המגלים הרע הנעלם (שגם עניינם הוסבר בתוכן ההתוועדות שביומן תרס"ג הני"ל) ואח"כ אמר: "ינאָר אָן א גבאי וואָלט דאָך גיווען א רחמנות על ישראל ע"כ האָט ער אויסגעקליבען איינעם פאַר א גבאי און מיט איהם קאָן מען זיך ניט שפאַרען נאָר מיהאַט אויסגעקליבען פון בית דוד [=אלא שבלי גבאי היה רחמנות על ישראל על-כן בחר אחד לגבאי ואתו אי-אפשר להתעקש אלא שבחר מבית דוד]"

– ולכאורה נודענו עתה שקטע זה שייך לשמח"ת תרס"ג.

אלא שעוד קודם לגילוי זה היה ניתן לזהות שיחה הני"ל כשייכת לשנת תרס"ג זאת

לפי קטע מאגרת אדני"ע בתרפ"ב (נדפסה בתשנ"ח ביאגרות-קודשי שלו כרך יד ע' קלז) בה מספר: "מפורש שמענו בזה בשמח"ת תרס"ג דהאדם כשיש לו מנגדים הוא הלא טוב שלו (של עצמו) ורק שהזולת דוקא הוא מגלה זאת..."

[ועוד שם ע' כח מאגרת תרפ"א: "וכאשר מפורש שמענו בש"ת רס"א (ואחרי זה בש"ת רס"ג) בדיבור ארוך ומסודר אין שמחה אלא בבשר ויין..."]

שמואל ק.

תה בשבת

אמנם אין שבועונכם במה לשו"ת בהלכה אבל מאחר שראיתי בגליון האחרון **מילתא דתמיהא** אבקש לפרסם את תגובתי לזה.

במדור "הלכה ומנהג" כתב הרב מרדכי חיימסון שי' שני חידושים לדעת רבינו ה"צמח צדק" בענין עשיית כוס תה בשבת קודש. חידושו הראשון הוא שעלי התה דינם כ"תבלין" ולכן מותר לתת אותם בתוך מים רותחים בכלי שני. והחידוש השני הוא שאסור לשפוך תמצית תה (שבושל בערש"ק) לתוך מים שבכלי שני אלא רק לערות את המים מכלי שני על תמצית התה.

והנה בענין החידוש הראשון אף שהצ"צ כתב כן אבל המעיין בלשונו שם יראה שכתב את כללות הענין שם (בחידושים עמ"ס שבת דף מא ב) רק בלשון "אפשר" ו"קצת טענה" ורק משום שחיפש טעמים שלא למחות בידי הנוהגים (לערות מכלי ראשון על התה). ואף שיש לומר שמה שכתב בלשון "אפשר" כו' הוא בגלל הנקודות האחרות הכלולות בצדדי ההיתר ("שלא למחות") מה שאין כן מה

שתה הוא "תבלין" זה אינו בדרך אפשר אלא בדרך ודאי. מ"מ מידי ספק לא יצאנו. וקשה לבנות על זה היתר גמור ליתן עלי תה בכלי שני **ובפרט שבעל "קצות השולחן" הגרא"ח נאה ז"ל פסק לאיסור.**

ובענין החידוש השני שכאילו אסור ליתן בכלי שני תמצית של תה מבושל זהו ממש **חוכא ואיטלולא**. שהרי בשום מקום לא נמצא שדבר שנתבשל כבר (אף שהוא לח וקר) אסור ליתן אותו בכלי שני ובפרט משקין שאדה"ז פוסק שכל המשקין אף שלא נתבשלו מותר ליתנם בכלי שני (ובפרט לאור החידוש שתה הוא תבלין הרי **מבהיל** לומר **שמותר** ליתן את עלי התה **שלא נתבשלו** בכלי שני ואסור לתת לכלי שני תמצית של תה **שנתבשל** שזה ממש דבר והיפוכו).

ומה שכתב הצ"צ שטוב להחמיר ולשפוך מהכלי ראשון לכלי אחר וממנו לערות על משקה התה – זהו משום שהצ"צ דן שם בענין "**עירוי**" ועל זה כתב **שלערוות** מכלי ראשון על תמצית תה אסור ואילו **לערוות** מכלי שני מותר. אבל אין הכי נמי שלהכניס התמצית בכלי שני גם זה מותר בלי שום פקפוק.

תבנא לדינא:

● להכניס עלי תה בכלי שני – קשה להתיר על אף לשון הצ"צ הני"ל (אלא אם כן יפסקו כן למעשה רבני חב"ד שי'. נגד דברי הגרא"ח נאה).

● ליתן תמצית תה בכלי שני – אין בזה שום איסור כלל (ולא שייכים בזה ב' הטעמים שבשו"ע אדה"ז סימן שיי"ח ס"א-י"ב שאסר רק להכניס דבר **שלא נתבשל** בכלי שני).

ויה"ר שתקויים בנו התפלה "שלא נתיר את האסור ולא נאסור את המותר".

שלום דובער הלוי וולפא

קרית גת

שנת המאה להולדת הרבי מה"מ – שנת המאה לראש השנה לחסידות

מפליא הדבר ששנה זו שנת המאה להולדת הרבי מה"מ היא גם שנת המאה למכתבו המפורסם של הרבי הרש"ב בו גילה ופרסם לנו בלשונו הקדושה "יט כסלו... החג אשר פדה בשלום נפשנו ואור וחיות נפשנו ניתן לנו היום הזה הוא ראש השנה לדא"ח".

מכתב קודש זה שזכה בפי החסידים לכינוי "מאמר ראש השנה של חסידות" התגלה לנו בשנת תרס"ב שנת לידתו של הרבי.

ועל פי שיחתו הידועה של הרבי שזה ש"תומכי תמימים" נוסדה בתוך ימי השבע ברכות של הרבי הריי"ץ שאז נוצרה האפשרות לדור נוסף דור השביעי זו הוכחה שעיקר תפקידה של 'תומכי תמימים' הוא בשביל דור השביעי. על דרך זה יש לומר שהגילוי הנ"ל של הרבי הרש"ב שייט כסלו הוא ראש השנה

הנ"ל נראה שמייט כסלו עד חודש ניסן תרס"ב במשך חודשים התוועדו חסידים רבים במקומות רבים בתוך שמחה גדולה – ולתוך עולם של התוועדות ושמחה גדולה זו ירדה נשמתו הגדולה של נשיא דורנו הרבי מה"מ.

ובע"ה בשנת המאה לגילוי נפלא זה של ראש השנה לחסידות נזכה להתגלותו של הרבי מה"מ ונחגוג את שנת המאה לראש השנה לחסידות עם שנת המאה לרבי מה"מ תיכף ומיד ממ"ש (ואולי גם לכך התכוון הרבי בביאורו שמ"ד ראשי תיבות הרבי הרש"ב ז'ובער; הרבי הריי"ץ יוסף יצחק; משיח מנחם שמו" שהכוונה באה גם שבשנת המאה לגילוי הנפלא של הרבי הרש"ב הנ"ל נזכה לגילוי של שנת המאה הרבי מה"מ בעיני בשר).

ישראל הרשקוביץ
אופקים

לחסידות – גילוי שבדאי הוא שלב נוסף וחשוב ב"פוצו מעינותיך חוצה" – קאתי מר – התגלה דוקא בשנת תרס"ב שנת לידתו של הרבי. כי עיקר גילוי נפלא זה מיועד לדור השביעי שתפקידם להוריד השכינה למטה ולסיים יפוצו מעינותיך חוצה.

ובדרך אפשר יש לומר שזה שהרבי מה"מ פותח את ספרו הקי' "היום יום" במכתב הנ"ל של הרבי הרש"ב מרמז הרבי בפתיחת הספר על שנת לידתו – תרס"ב – שהוא שנת כתיבת המכתב.

ומה נפלא הדבר המובא ביומנו של הרבי הריי"ץ זצ"ל (מודפס גם בקונטרס ומעיין בהקדמה ע' 24) בתאריך יום א' ז' ניסן תרס"ב – ארבעה ימים בלבד לפני לידתו של נשיא הדור השביעי הרבי מה"מ – בו מתאר הרבי הריי"ץ כי מכתב הנ"ל של הרבי הרש"ב הופץ בין החסידים – ובתנאים של אז לקח שבועות וחודשים עד שהתפרסם הדבר ובכל מקום אליו הגיע המכתב הזה חגגו מחדש את "יט כסלו ביתר שאת. ומרוח הדברים ביומן

תנועת נוער ארצית צבאות ה'

ניידות חב"ד להפצת יהדות אה"ק

כוס תנחומים

בצער רב משתתפים אנו באבלו של ידידנו היקרים אשר עוזרים בגופם זמנם ומאודם
בנפש חפצה לכל פעילויותינו האחים הנדיבים

עוה"ד ר' מרדכי שיחי ציבין

והרה"ח ר' נתן שיחי ציבין

על פטירת אמם מרת **מנוחה** ע"ה

ושולחים אנו את תנחומנו לאביהם לאחיהם ואחותם שיחי
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ומעתה ועד עולם אך ששון
ושמחה ילוו אתכם כל הימים

הרב דוד נחשוני מנכ"ל